

Sr. Pavel, dne 7. / X. 96.

Velecenjena gospodična!

Daš sem dobil zvišeter
Govetkarjere apologije. Hvala
vam iskrena za vašo veliko pu-
jaznost, za "Edinosti" kakor tudi za
zadnje prijazno pismo!

To je res Romedija - ta pole-
mika v "Edinosti"! Po mojem
mnenju bi je čisto nič ne bilo
treba. Priznati moram, da je i-
meri ugajal Marčičin odgovor,
na jednem mestu pa - tega menda
zadnje nisem omenil - je bil res
prejud! V misliž imam ono

mesto, kjer ustraja Marija Jové-
Kajeva slika in ga risi kot nekak-
kega - mladca, rek. bi - „den
kleinen Jernegroß.“ To je bilo
malo preveč in to je najbrže Jov.
najbolj raztogotilo, da se je spustil
v tako dolg, da predolg odgovor in
zagovor; saj reflektuje v zveščku
na ono mesto. J. Marija bi bila
morala odgovoriti tudi ironično,
kakor je reflektirala na opazko
glede defektacije, ne pa tako
patetično, da se iz vsega čuti
njena globoka užaljenost, na dru-
gi strani pa zopet brezmejna jeza.
Jov. mi mišlil tako hudo, kakor
je ona razumela, saj ji je naredil
tudi par komplimentov, največje pa

pa stem, da jo je postaril za pro-
žensko beletristiko, katero mesto
si je izvestno aneksirala že
- Parlička. Jov. mi je pisal, čes-
ka, to je piskeček, ki naglo stik-
po. Saj pravim, a pisatelj je res
velik križ, ker so domišljavins
silno razločeni. Kaj bode na-
redila sedaj Marija? Ali bode
odgovorila? Radoveden sem!

Obrojatipare morajo napadi
„Prim. lista“ in surovosti ali
Karmniška dopisnica. Takl bi
se moral pa povsed varovati. Po-
izvedeti bodem skusil, kedo je
odposlal ono dopisnico. Morda
se bode v dijaški družbi na du-
maju kdaj govorilo o Fern - tedaj
pa tudi zinem svoj za Marijo!

Izročite, prouim, g. Marii o psuli.
Ki mi je pozdrav in poklon. Naj
amnikar preveč ne ježi. Kdor stopi
v jarnost, mora biti pripravjen
navse!

J pozpo, teterle sem govoril
na Kolodvoru v Celju, ko se je
pripežla od tojega, lurnipanja.
Izročila je sveda samo pozdrave,
»nedežo pri dički pa se je vse po-
ravnalo. V žalcu je bilo še pre-
cej prijetno. Pri dički smo se
sicer malo dolgočasil, potem pa
smo se pežali nazaj v teg. Šli smo
mi malo k Robleku, potem pa k
Hautembic'lejju, kjer smo ostali
samo do $\frac{1}{2}$ 10 ure, ker je Ana
dugi dan odpežala k Vinogradu.

U H. Pavla smo bili g. Jarnier,
Ana, Marija in jaz. Adele je bila
bajè bolna, pa se je vendar popol-
dne pežala na Kolodvor po — dok-
torja, ki je ostal isti večer čep noč
v H. Pavlu. V žaleu smo tudi sple-
sali, toda samo par tur.

Ana se je v ponedeljek zjutraj od-
pežala in izostane 8-10 dni. Pon-
deljek popoldne sem bil z Guizaj,
od koder smo vam pisali dopisnico.
Pilo je prijetno, Verke pa je
jemal slova.

Koncerta ne bomo imeli se-
daj, ker na Vranskem nismo do-
bili za nameravani dan prostò-
rov, in ker bi nam itak prelože-
na diška bila žmežala na
načrt. Opuštiti smo torej to
misel, za sedaj. Pač pa namne

razvamo porediti. Žo žiču celo
— „akademijo“ v falcu, ker v
H, Paulu ni prostorov. Vederemo,
Kako se pride! Tedaj se vidimo, Rejme?

Veteli me, da se vam posreči
sestaviti žemski tamburaški zbor;
saj u domižujem, da sem indi-
re ktrno, po raznih oznakih tudi jaz
zanetil to misel. Jelim, da bi
dozgli prav ugodne uspehe,
potem pa se pridem na — prvi
jaoni Koncert!

Pri svojem prazdanju, skaterim
sem vas zadnjič nadlegoval, mislil
sem na razliko: dobiti in vdobiti.
Knjižna slovensčina ima pač le
dobiti, Fežičami pa pišejo vdobiti.
Izadoveden sem torej, ali

se tudi govori vdobiti ali samo
pišejo tako. V prvem slučaju bi
bila to povsem dialektična po-
sebnost, če jo ima res tudi ne-
rodna govornica. Vidite, nam
filologim zadostuje samo jedna
črkica, da se pravadamo in selka-
mo radi nje. Ne gannerite mi
torej, prosim, tega mojega vpra-
šanja.

S. / X. 96

Najbolje je, da kar odbletite po-
vem, za kaj sem včeraj pretegal pramo
in ga nisem mogel odpošlati. Pri-
šel je namreč župnik pome, da
sva šla 12. januarju Kupovat — vi-
no. Kako se pa tedaj godi, si lahko
mislite. Nadažujem torej se le da-
nes.

O Vašem Konfliktu z 9. Janerjem

sem zvedel. Prav ste imeli, da ste
se - "evanđjalci". Mili mi je ne-
koliko sarna pravila in spopal
sem, da ji je res žal!

Od kdaj ste pa tako pobožni in
"bueni", da hodite na stemogore
pokoro delat? Gospa teterle mi je
pravila, da se ni mogla ubraniti
vaši zgovornosti in da se je na posled
tudi sama udala.

Ja podarjeno mi knjigo izrekanj
vam, cenjena gospodična, rojbo naj-
iskrenejšo zahvalo! Kako vam bo-
dem povemil ste! Res preveč bo-
dem oropal vašo knjigo. Da
je pa hvalično in velikim veseljem
uravitim med rojbo knjige, je umno.
Torej se enkrat, presenna vam hvala.

Gotovo Vam je znano, da se je Vas, "Gul-
faneč" Riesbeck tudi — zaročil. Gut
meg!

Toda ne zamerite, da Vas ta Ko dol-
go mučim in kratim čas, Raterega
imate, kakor je pravila gospa tetka,
itak bore malo.

Prihodnji teden poromam tudi
jaz na Dunaj. Če smem, pričm
Vam tudi od tam Kaj. Saj bodem
zredel izvestno mnogo zakulturnih
tajnosti Ljubljanskih in literar-
nih, ko pride gore Jovčkar.

Zamijeri, Mariica in moj stau-
si Vas pretečno pozdravljajo.

Is to tako se Vam klanya in Vas
iskreno pozdravlja

Vam

veirdam

— / 2 U. N. /